

نوبت پوست انداختن

ابراهیم نهبشتی دبیر گروه سیاسی

جامعه ایران رویدادها و تحولات مختلفی را سپری کرده است. روزنامه ایران به عنوان یک رسانه مکتوب در طول این سال‌ها روایتگر این رویدادها، فراز و فرودها، اشک‌ها و لبخندها، شکست‌ها و موفقیت‌ها بوده است. انصاف و اخلاق حکم می‌کند قدر دان تلاش‌های سابقون باشیم که در گذر ایام به وسع خود نهال «ایران» را مستحکم‌تر کرده‌اند.

بیره نیست اگر گفته شود سالی که گذشت، عرصه اطلاع‌رسانی و فعالیت رسانه‌ها را همچون همه حوزه‌ها دستخوش تغییراتی کرد. اگرچه قبل از همه‌گیری ویروس کرونا و در اوج میدان‌داری شبکه‌های اجتماعی زمزمه‌هایی کم و بیش شنیده می‌شد که ساز خداحافظی قریبالوقوع با رسانه مکتوب را باید کوک کرد، حالا اما یک سال تجربه فعالیت متفاوت در دوره دورکاری و قرنطینه شاید آن زمن‌مه‌های

«ایران» برای همه ایران

منصور بیطرف دبیر گروه اقتصادی

عدالتخواهی در عرصه سیاست می‌تاخت و گروه راست با شعار ناکارآمدی دولت، منتقد دولت شده بود. رسانه‌های این دو گروه هر روز صبح یا عصر، افکار عمومی را تغذیه می‌کردند. در این میان جای رسانه‌ای که بتواند حامی دولت باشد و به‌عنوان چشم‌وگوش و زبان دولت کار کند، خالی بود.

بهمن ماه سال ۱۳۷۳، این رسانه با نام «ایران» متولد شد.

«ایران» رسانه‌ای بود که حامی دولت بود و به‌اسم روزنامه دولت منتشر می‌شد. اما حامی بی‌قیدوشرط نبود. رسانه باغی بود که در وقت خود منتقد مصلح دولت هم می‌شد. از این رو با توله «ایران» افراد بی‌منتقدان مصلحی که نمی‌خواستند در این با آن جناح قرار بگیرند، روبه سوی «ایران» آوردند و با راهکارهای خود

سفرنامه کوتاه «ایران»

مینو مومنی

دبیر گروه فناوری

وقتی عمر روزنامه‌ها در کشور به دلایل مختلف گاهی به سال هم نمی‌رسد و حتی در مقطعی که به دوران تعطیلی قلم‌های روزنامه‌ها معروف بود یک روزنامه، عمری یک روزه را در کارنامه خود به ثبت رساند، حس خوبی است که تولد ۲۶ سالگی یک روزنامه را می‌توان شاهد بود. روزنامه «ایران» از نگاه من به قطاری شبیه است که دولت مستقر، ریل‌های آن را جاگذاری می‌کند و طبیعت هر قطاری این است که در طی حرکت، مسافرانی سوار و پیاده می‌شوند و من به عنوان مسافر قطار دولت «تدبیر و امید» آرام آرام به ایستگاه پایانی نزدیک می‌شوم و همیشه پایان راه بهترین زمان برای مرور سفر است.

وقتی شه‌ریور ۹۲ سفرم را با این قطار بشدت پر مسافر آغاز و در کویه فناوری مستقر شدم. می‌دانستم روزنامه‌نگاران بخش خصوصی، سال‌هاست مظلومانه قلم می‌زنند بی آنکه آینده‌ای برای آنها ترسیم شده باشد. چرا که بسیاری از همکاران خبرنگار ان‌رم در بخش خصوصی، تجربه دو دهه فعالیت در مطبوعات را دارند اما اگر از آن‌ها پرسید می‌بینید مجموع سال‌هایی که کارفرما برای آن‌ها بیمه پرداخت کرده به تعداد انگشتان یک دست هم نمی‌رسد. یعنی خانه روزنامه‌نگار جماعت حداقل در بخش خصوصی بر حباب آبی ساخته شده است.

اما آنچه روزنامه ایران را از دیگر رسانه‌ها متمایز می‌کند، تأکید بر حمایت کامل از حق و حقوق خبرنگاران است به همین دلیل شاهد هستیم خبرنگارانی که از روزهای ابتدای شکل‌گیری این روزنامه در آن مشغول به کار بودند، امروز بسیاری از آنها با فراق بال دوران بانزستگی خود را سپری می‌کنند و یا اگر هنوز مشغول به کارند، دغدغه‌ای برای آن دوران ندارند.

بازنشستگی یک حق طبیعی است که به ناحق از بخش خصوصی سلب شده است و امید است روزی نه چندان دور این حق مسلم

سابق را تقویت کرده باشد. فارغ از آن‌که زمان قطعی این خداحافظی و کم‌وکیف آن چگونه خواهد بود، اندیشیدن به این مهم و تدبیر درباره تداوم رسالت رسانه‌ای در قالب‌های جدید و ارتباط با مخاطب از کانال‌های نو ضرورتی انکارناپذیر است. اتفاق مبارکی که در مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران شروع شده و در حقیقت این مؤسسه مهبای انتقال به فضاهای جدیدی از اطلاع‌رسانی، تحلیل و نقادی است. پایگاه اطلاع‌رسانی «ایران آنلاین»، صفحه رسمی در شبکه اجتماعی توییتر، کانال تلگرامی، روزنامه اینترنتی «ایران عصر» و یادگست «رادپو بیست» اگر چه امروز هر کدام همراهان روزنامه ایران هستند، اما هر کدام به تنهایی این ظرفیت را دارند که در آینده در قامت یک رسانه مستقل یا تکمیل‌کننده همدیگر ایفای نقش کنند. در حقیقت تدبیر مدیران مؤسسه در دوره متأخر و البته همکاران روزنامه‌نگار در هر کدام از بخش‌های یاد شده را باید در حکم دوراندیشی و آینده‌نگری آنها یا اصطلاحاً «باقیات صالحات» دانست که مؤسسه ایران را در ورود جدی‌تر به عرصه‌های جدیدتر رسانه‌ای یک گام جلوتر انداخته و مهیاتر کرده است.

- چهارشنبه ۱ بهمن ۱۳۹۹
- سال بیست و هفتم
- شماره ۷۵۴۶

۲۶ سال اعتبار

سیدحسین فانی دبیر گروه اجتماعی

۲۶ سال از تولد و انتشار مستمر روزنامه ایران می‌گذرد آن هم در شرایطی که طی این سال‌ها همان‌طور که اکثر روزنامه‌نگاران و فعالان مطبوعاتی واقفند برخی از نشریات و رسانه‌ها به‌دلایل مختلف علی‌الخصوص مشکلات اقتصادی و بحران مالی ...

از ادامه فعالیت باز ماندند اما روزنامه کاغذی «ایران» در کنار سایر تولیدات و محصولات رسانه‌ای‌اش توانست با رصد بموقع مشکلات، مدیریت کردن چالش‌ها و غلبه بر بحران‌های پیش رو به حیات و انتشار خود ادامه دهد تا امروز بیست‌وششمین سالگرد تولدش را جشن بگیرد؛ البته نباید فراموش کرد که این اتفاق و دستاورد بزرگ از آغاز تأسیس تاکنون مرهون مدیریت حرفه‌ای و نگاه دوراندیشانه سیاستگذاران روزنامه بوده است.

ناگفته نماند طی این سال‌ها روزنامه ایران با تلاش و همت روزنامه‌نگاران پیشکسوت و کهنه کار در کنار نسل جوانی از خبرنگاران و نیروهای پرشور و خلاق توانست در مقایسه با برخی از روزنامه‌های داخلی و پرتیراژ به‌عنوان

لذت همراهی مخاطبان در آخرین سالِ قرن

مهدی ملکی دبیر گروه ورزشی

همان اندازه به آن عرق دارم و عشق می‌ورزم. جایی که برای من بیشتر از آنکه محل کار باشد، حکم دانشگاه را داشته و دارد. نعمت داشتن همکارانی کاربلد و باسواد از همان روزهای ابتدایی حضورم در تحریریه روزنامه ایران، مهم‌ترین توشه من از سال‌های سپری شده است.

در این سال‌ها همانند اعضای یک خانواده بهنگام اتفاقات و رویدادهای تلخ از جمله حادثه پلاسکو، زلزله کرمانشاه، سیل در چند استان، سقوط هواپیمای اوکراینی و ده‌ها اتفاق ریز و درشت دیگر ضمن پوشش، نگاه‌اش و انعکاس جزء به جزء ماجرا، سعی کردیم در

معجزات روزنامه در عصر دیجیتال

آیا روزنامه زنده است؟ یا به پایان نشریات کاغذی رسیده‌ایم؟ آیا فقط کرونا باعث شده که مخاطبان روزنامه ریزش کنند و به دنیای مجازی و موبایل و تبلت پناه ببرند و اخبار را از کانال‌های بی‌شمار پیگیری کنند؟ به هر حال باید بپذیریم که از دوران خوش و تأثیرگذار روزنامه دور شده‌ایم. روزگاری که هر روز در هر خانه روزنامه‌ای بود و صبح هر فرد با خرید روزنامه‌ای همسو با تفکرش شروع می‌شد. از آن روزگار دوست‌داشتنی دور شده‌ایم و روزگار جدیدی شروع شده؛ عصر رسانه‌های اینترنتی. تغییر مطبوعات کاغذی به نشریات آنلاین رویدادی ناگزیر است و نمونه آن را در روزنامه ایران هم شاهد هستیم، کانال روزنامه، سایت روزنامه ایران، ایران عصر، رادیو ایران ۲۰، استودیو خبر ایران همه این تغییرات بنا به سلیقه مخاطب ایجاد شده است.

ما اهالی «ایران»...

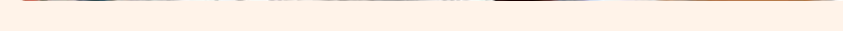
ادامه از صفحه اول

عصر روزنامه‌نگاری کاغذی هنوز به پایان نرسیده است و اینکه روزگار، روزگار روزنامه‌نگاری دیجیتال است سخنی دیگر روزنامه‌نگاری و روزنامه کاغذی از نفس نمی‌افتد. چرا که همچنان فرزند زمانه خود است، هر چند رو به زوال باشد. روزنامه باید خود را مادیوم‌های تازه، زنده کند و زنده نگاه دارد. امروز روزنامه‌نگاران چند مهارتی و روزنامه‌نگاری چند پلتفرمی در دستور کار است. روزنامه‌نگاران امروز دنیا هم همین‌طور هستند. امروز در لندن و واشنگتن (البته اصلاً نباید خود را با آنها مقایسه کنیم به هزار و یک دلیل) هم شاید روزنامه‌های چاپی اقبال خوبی نداشته باشند اما باید بپذیریم که آنان با استفاده از تمام فرمت‌ها و مادیوم‌های جدید و روزآمد کردن اتاق‌های خبر خود نه مخاطبان سابق که کاربران جدیدی را هم به آمار مخاطبان خود اضافه کرده‌اند و همچنان مؤثر و جریان‌سازند. (نگاه کنیم به ماجراهای انتخابات آمریکا و رویدادهای برگزیت و حوادث کرونا‌ی در اروپا و ...)

http://irannewspaper.ir
editorial@irannewspaper.ir

تربیتی برای بیان درد‌ها و مشکلات و بازتاب مطالبات گروه‌های مختلف و در نهایت صدای واقعی مردم باشد و در انعکاس و انتقال آن به مسئولان همراه دولت باشد. با همه این اوصاف؛ در ایران ۱۴۰۰ روزنامه مردمی «ایران» باید با راه‌اندازی اتاق فکر و مروری بر دستاوردها و تجارب گذشته، نقشه راه و چشم‌انداز فردای ایران را طراحی و تدوین کند و اگر بخواهد در ادامه راه و تداوم فعالیتش به‌عنوان یکی از بازیگران اصلی فضای رسانه‌ای کشور نقشی اثرگذار در آینده داشته باشد باید وارد عرصه‌های نوین روزنامه نگاری شده و با بازنگری در مأموریت‌ها، سیاست‌ها و ساختارش چه به‌لحاظ محتوایی و چه در بخش اجرایی متناسب با نیازهای جدید و توجه جدی به ذائقه و مطالبه مخاطبان و همچنین با بکارگیری و استفاده از فناوری‌های جدید اطلاعاتی و ابزارهای نوین ارتباطی بخصوص شبکه‌های مجازی، اپلیکیشن‌ها و... با چالش‌های دوران تغییر مواجه شود تا همچنان در تراز ملی و در صدر نگاه مردم و روزنامه اول ایران باشد. این اتفاق برای روزنامه‌ای همچون «ایران» با داشتن گنجینه‌ای از ۲۶ سال تجربه ودانش و نیروهای ورزیده و کاردان و مهم‌تر از همه اقبال و حمایت مردمی دور از انتظار نیست. تولد این روزنامه دوست‌داشتنی را به همه همکاران «ایران» تبریک می‌گویم.

(روحش شاد و قرین رحمت) به عنوان دبیر گروه ورزشی، مؤید جایگاه این حوزه در روزنامه است و حالا من سال‌هاست که میراث‌دار تلاش، دانش و نگاه ژورنالیستی آن عزیز از دست رفته هستم و موظفم بخوبی و درستی از آن محافظت و به جایگزین خود تحویل دهم. بنابراین همواره با در نظر گرفتن این موضوع مهم سعی کردم هر روز به همراه همکاران و بر تلاش و کاربلدیم در گروه ورزشی محصولی قابل و درخور نام و شأن روزنامه ایران و مخاطبان ریزبین آن تولید و ارائه دهم. با این امید که توانسته باشم نمره قبولی از مخاطبان ارزشمند بگیرم، در آستانه ورود به بیست و هفتمین سالروز تأسیس روزنامه ایران به عنوان عضو کوچکی از این خانواده بزرگ می‌گویم: «همچنان بخوان و همچنان «ایران» بخوان.»

در آخرین سال قرن، یک چیز هیچ تغییری نکرده و همچنان همراهی مردم و مخاطبان با روزنامه جزو زیباترین و بهترین لذت‌هاست.

تولد مبارک «ایران»

مدیران و مسئولانی که دلسوزانه همانند پدری مهربان حامی این روزنامه و کارکنانش بودند، غافل ماند و البته از خبرنگارانی که اساسی‌ترین رکن بقا و اعتدالی یک روزنامه هستند نیز باید به نیکی یاد کرد چرا که همگامی بی‌تردید به این موضوع اذعان و اعتقاد دارند که اگر خبرنگاران رسالت و وظیفه خود را به درستی انجام ندهند، روزنامه بقا و حیاتی نخواهد داشت. هر چند با گذشت سال‌ها، زندگی و بالطبع اطلاع‌رسانی به سمت آنلاین شدن قدم برداشته و آدم‌ها به فضای مجازی و دریافت اخبار به شکل مختصر عادت کرده‌اند، اما هنوز هم بی‌شمارند افرادی که لذت ورق زدن روزنامه و خواندن مطالب مفصل و متنوع آن را همراه با نوشیدن یک فنجان چای به چشم دوختن به صفحه ماینیور تلفن همراه و خواندن اخبار کوتاه و البته گاه غیرواقع‌تر ترجیح می‌دهند و بی‌تردید خبرنگاران روزنامه‌ها نیز به عشق همین افراد هم امیدهای زیادی به آینده‌ای روشن و پرفرورع دارد. البته در این میان نباید از تلاش و حمایت

فرزان قلهه دار دبیر گروه حوادث

رسم است که در سالروز تولد بهترین اتفاقات را برای آن فرد آرزو می‌کنیم؛ آرزوی سلامتی، طول عمر و عاقبت به خیری، امروز هم روزنامه تولد «ایران» است. در واقع بهتر است بگوییم سالگرد تأسیس روزنامه «ایران» روزنامه‌ای که نامش برگرفته از وطن عزیزمان است و همچون این مرز پر گهر که روزهای سخت و سال‌های پر التهابی را تجربه کرده او نیز از بدو تولد تا به امروز که در آستانه ۲۷ سالگی قرار دارد با وجود فراز و نشیب‌های فراوان همچنان جوانی پر غرور و قدرتمند هرگز از حرکت نایستاده و با طی کردن مراحل رشد و تکامل به مؤسسه‌ای فرهنگی- مطبوعاتی با کارنامه‌ای پرافتخار تبدیل شده است و هنوز هم امیدهای زیادی به آینده‌ای روشن و پرفرورع دارد. البته در این میان نباید از تلاش و حمایت

عهد ببندیم که این شعار را روزآمدتر و نوتر کنیم: «ایران» بخوان «ایران بخوان» و «ایران ببین». خوانندگان عزیز، روزنامه ایران دوره‌ای جدید را آغاز می‌کند؛ می‌خواهیم ماندگارتر بنامیم. با همراهی شما (چه خوانندگان سنتی و کاغذی ما چه مخاطبان آنلاین و اینترنتی ما) سپاس بی‌دریغ‌مان را تقدیم می‌کنیم و می‌خواهیم همچنان ما را از همراهی و اعتمادتان بی‌بهره نسازید. و آخر سخن، ضمن تشکر از مخاطبان که بزرگ‌ترین مشوقان ما بوده‌اند، از همکارانم در تحریریه که بالندگی روزنامه برآمده از تلاش یکپایک آنان است، سپاسگزاری می‌کنم. در ضمن گروه‌های حرفه‌ای، ویرایش و صفحه‌آرایی روزنامه که نیروهای بسیار حرفه‌ای هستند، در زنجیره کار، وظیفه‌ای بس مهم برعهده دارند که سپاس از آنان وظیفه من و همکارانم در تحریریه خواهد بود. همچنین سایر نیروهای روزنامه که امور آگهی، چاپ، توزیع، اداری، حسابداری و خدمات را برعهده دارند، در این چرخه به آن اندازه مؤثرند که باید گفت محصول تولیدی ما حاصل تلاش همگی آنان است. به زبانی دیگر هر یک در جای خود از نیروهای حرفه‌ای «ایران» هستند.

